

Thời đại nào
kỳ lạ này.

La Voix du Peuple
Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

BẢO-QUÂN
Số 173, đường Trần, Bn, Hm
Giấy-thép số 1: số. 83
Giấy-thép: TIENGRAN HUI

Chuyện ông Cừ Hó-phi-Thông bị đánh ở Huyện Quỳnh-lưu ra trước dư luận cùng Tỉnh Tòa

Huynh-Thuc-Khang

NG - "Phàm công chức nào có bất giác
 NG một người nào, hay là trong khi
 a và làm việc vụ mình hoặc nhân cơ
 viên làm chức quan, mà tự làm hay sa
 viên làm điều bực ngược đối đãi với
 a sự người nào thời sẽ phải phạt..."
 bằng
 "Chà!
 (Xem tiếp trang 3 cột 1)

Laenhay

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp
Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-
sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées)
& Khắp Đông-Dương

Đau tức giữa ngực, hai chân gàu đau mỏi, rồi đau lên xuống ngang thắt lưng, một bên cổ, có khi ở cả nửa thân trên; đau khi nằm quẹo bên có ở cả nửa thân, bề ngoài hay đau trườn trườn thì đau ở cổ; đau như thế gọi là đau dọc dầy (đau dọc thỷ). Đau bụng trên hay bụng dưới, cơn đau rất dữ dội; đau do nửa hay một ngày một; cách mấy ngày hoặc một tháng đau một lần; đau như thế gọi là đau kinh niên.

Đau như chửi bươi dưới, có khi tựa sườn lưng họ còng, ngực đau như vấp
lên ổ, ngày đau ngày khùng; ngày muốn ăn, ngày không muốn ăn, lo lắng thì
thường; lúc mới vàng vọt, hay hồng đỏ, có bụng đầy thì bực; đau như thế gọi là
đau bụng phỏng loét.

AI MẸ PHẢI, HÃY VIẾT THƯ KỂ CHỨNG ĐỀNH THẬT RÕ GỬI CHO BẠN HIỆU, SẼ GỬI
 THẮC BẰNG CÁCH LÃNH HỒN GIỮA NGƯỜI.

THƯ LƯU VÀ MẪN DƯỚI ĐÓ:

NGUYỄN-NGỌC-AM, chủ hiệu. 81-RUE-HUYEN DAI DUỆ-TRƯỜNG
 126 hàng Bông (cửa quyền) HANOI

Sài-G. KINH - HUY 68 Rue de la Gare - VINH. QUAN - HẢI 87 Rue Paul
 Bert HUE. NAMHAI marche DALAT. MINH - NGUYỄN Rue Gia-Lợi PHAN-
 H. MIỆT.

(Tiếp theo trang 1)
hành vi thô bạo của ông huyện
Quỳnh Lưu mà không nói đến cách
đối phó không hiệp lễ bên ông cử.
Trái lại, về bên kia, có kẻ bình
ông huyện lại nói :

Ông huyện làm không hiệp lệ
cố nhiên, nhưng gặp «a» như vậy,
ông có cách đối phó hiệp lệ hơn
cái lối lãnh nóng giận đó: 1
là viết thư trả lời cự ngay quan
huyện, nói rõ cái cơ minh bạch
đi, 2, là làm đơn trình lên tỉnh tố
phản triều mạt lệ. Việc gì lại đánh
anh chánh tổng là người đem trái
đến, đánh chánh tổng không
khác chi đánh ông huyện. Huống
đã bị cầm bị giải, tức mình đã thất
này, người ta xem mình như người
tù, cái nhục ấy, mắng chửi và
khại bệnh cũng không ăn thua gì.

Chính trị già có tiếp chuyện một
nhà chánh trị Pháp nói về chuyện
trên, nhà chánh trị ấy nói:

Nhà trước đối với những bậc
khoa học hoặc thứ bậc xã, vào
lòng kinh mẫn, vì để là người học
thứ tự biết luật pháp mà không

khi nào phạm đến lỗi, như vụ này ông cũ có phạm 3 đến lỗi: 1) là đánh lén chánh tổng, 2) là mắng chưởi quan huyện giữa công đường, 3) là khai bệnh dối thầy thuốc.

Hiện nay quan sự Nghệ dĩ tha ông cho về nghỉ tám ngày để điều đình thu xếp việc ấy... (tin này kỳ giả mới nghe).

Ban dưới câu chuyện cũng lời lẽ 2 bên thuật rõ như trên, nhưng quyền phán đoán cho độc giả. Biết tâm mà nói thì việc này ông cũ không phải toàn là không lỗi, song người thường vô bệnh, mà chôn xuống thuốc mạnh vào, tất nhiên thần kinh phải chịu kích thích; cái lỗi ấy, do sự lạm quyền của ông huyện mà gây ra.

Mà nói cho rạo rộ: Không chửi đối ông cũ, đối với binh dân cũng thế, như phương phép chánh trị, cũng độc chiếc một thủ đoạn «Đánh tất giam cùm» mà không cần đến sự gì nữa thì mỗi tỉnh chỉ một quan huyện và trăm cái lính là làm xong việc hết, mà các gì cũng thế.

Mong nhà chính trị xử trí thế nào cho cái «ca» không tốt như thế không xảy ra nữa thì càng tốt hơn vì chuyện như thế không chút gì lợi ích cho chánh phủ. Hải A

(Tiếp theo trang 2)

Chúng ta không muốn chiến tranh, nhưng không muốn hồi 1890. Nhưng chúng ta cần một người là chúng ta cũng có thể hợp độ lập nước ta. (18 Juli) Mussolini nói nghe cũng công tâm. Mussolini tiếp đại Kerillia, phải viết báo cho de Paris (Pháp) và tuyên bố: nước liên phải chúng là một cái tên ăn cho các dân tộc đã man trên thế giới các nước lớn đã cách mạng nhân loại này là làm như vậy phải chúng là một nhân vật trường học cho ăn chiến tranh với cái luật da số.

Ông Kérillia có bảy lễ các sự khổ hạnh
đến chín, hai mươi; Mussoulet trả lời :
Tôi biết các đức ấy. Tôi đã nghĩ kỹ và
đến nay, tôi đã không còn một một cái
vật. Tôi không phải đi như người mà tôi
đã nghĩ rằng tôi làm sao cũng
được người phải thế này mà làm được.
Ông Kérillia hỏi : Ý định của anh không sự
tự nguyện việc tôi nói trên toàn An
sự? Mussoulet trả lời : « Anh anh các ý
được làm để làm sự. Đến cuối tháng
tháng, tôi sẽ có một tập tục rất lớn ở
nhà của anh, qua đến tháng Octobre,
tôi không triệu người y ra đương linh
đi không sự gì hết. Đến hai dân chúng
tôi đến đến tôi muốn và vì sao tôi muốn
9 Juillet.

khởi đầu không tránh được chiến
thua. — Sau a Poiss Italiane cho rằng
không thể nào tránh được trận chiến
sau Ý-A, vì Anh quyết không thể nào
bỏ giải được; và nếu A cô lập thì
không bộ đi, chờ đã nghe Anh làm hậu
hứa cho thì chắc không sợ nguy bộ đi.
(Jaillet).

Các nước đã lo rồi. — Các nước có đại
đôn & Adala Ababa đã lo sanh báo hộ đại
đôn & các mình, khi có trận Y A chiến
năm 19 Juillet.

Thất độ Nhặt đôn. — Thế Thông tin
Rango & thị Ngạc trưởng Nhặt có hươu
đem cho Đại sứ Nhặt & La-mã đại sứ f: nói :
Nhặt là bạn & hai nước, hiện không
có can thiệp vào vụ lời thối này »; lại
điều cha đại biện Nhặt & các nước
Perse, Afghanistan báo động can
thiệp & đưng sẽ cho Ý hoặc A lợi dụng
nhật & đưng.

Nhưng các báo Nhặt thì công kích Ý ;
tôi thêm có truyền đưng & đưng nhân dân
biên-cử địa A.

Báo giới Ý cực lực ủng hộ kích thái độ
bật ở Ethiopia cho là thay đổi như
mong muốn. Báo «Messagero» có bài công
kích đề là : «Kể chuyện».

Ở Nam-kỳ thường xảy ra nhiều vụ cướp quấy rối dân, ai cũng tưởng chỉ bọn Gangster bên Mỹ mới làm vậy được.

Vừa rồi hôm 23 Juillet, tức 7 giờ
trời tối, tại nhà ông Phan Khái ở
làng Bình đẳng (Chợ lớn) cả nhà
chưa ăn cơm tối, thì một bọn
đưa cướp ngồi chiếc ô tô hiệu Re-
nault có sáu lưc, chạy tới đờ
nhà cướp và phá phách đồ đạc.
Chúng đánh ông Nguyễn Văn Cao
trên 50 tuổi (em ông Khái) bị trọng
thương, dơ sáng hăm dọa người
nhà và hàng xóm. Trong nháy mắt
thì cái tổ sãi dựng đợ một ngàn
học đã theo chũu quân cướp.

Hiện nay chưa cách đang mở
cuộc điều tra.

10.000 quan lại cùng nhân công Nhà nước hiện tình phân đổi việc giảm lương. Không có trận xung đột nào quan bộ 1.500 người bị bắt, nhưng chỉ giữ lại có 8 người. Các cựu chiến sĩ cũng nhận lại phân đổi các sắc lệnh kia.

Tên trường trị hầu ăn 6 người biểu tình
trên từ 8 ngày đến 3 tháng th.

Các nghị viên và tá đồng đương đi lễ
cho đã chết kỷ lễ triệu tập Họ nghị viện
vào ngày 31 Juillet.

Họ lại nhóm nhau tại hiên nhà, để bàn việc phái người đến phân giải việc kén án các quan tại như trên. Ngày 2 Juillet, ông Laval sẽ tiếp các phái viên ấy.

Dân hồi giáo ở Lahore (Ấn-độ) làm lễ hai lần. Lần nào lễ cũng đông sùng dật giải tán: nhiều người chết và bị thương. GOU làet sư ở Athènes (Hy-lạp) kỷ giải tán thành theo chế độ cộng hòa.

Vua cả Georges không chịu dùng võ lực mà trở lên nghĩ, chờ kết quả vụ quốc dân thăm phiếu, lại còn giữ quyền nói theo sở thích cá nhân trở lên người hay không nữa.

Theo Thống tấn «Heuter» thì số thiệt hại của Trung-hoa và trận lụt vừa rồi, có đến 210 đê là.

BỔ HUYẾT - SẮT-TRÙNG CHỮ THẬN HƯ - DI-TINH
 Bổ dưỡng (thân-thể) - Lọc sạch máu
 - Lành - Làm cho khí-huyết lưu-thông -
 - Tăng-dưỡng đặc - biệt là sắt được vi-
 -tamin **L** và **GIANG** - **MAI**, và các
 chất sắt, iốt, phốt - phốt suy yếu, trở
 lại an, xanh sẫm - Đen da có màu
 hồng an-thai - Ở các dạng chứng đó
 da, mau trở lại tươi đẹp.
 Mỗi chai 1350 - Năm 1950

Hai thứ thuốc này nổi tiếng khắp Đông-Pháp, ngoài những học-thơ
mình ta đã đấng trước, nay xin diện báo phần chất, doạ quen sấm
ANTONINIBan khen thuốc NHÂN TẠO BỤYCH sau khi ngài đi thi-
s nghiệm và phần chất tại phòng LABORATOIRE de CHIMIE de
L'INDOCHINE - HANOI như sau:

... Thước này lấy toàn Uinh nhất của mười một thứ cây quý, trong đó có vị **NHÂN-SÂM**, chế theo phương pháp bảo chế Thái-
cây, hợp dụng cho người Anam có thể bồi khí huyết, tăng sức
ch khỏe, làm cho hồng huyết cầu (globules rouges du sang) tươi lại
trong sạch, và sát trùng được vị trong lặn, giáng mai.

Trình dịch đoạn ngài chúng nhận thuốc **CỐ-TINH ĐỒ-THẬN** ;
... Thước này thông có bốn độ, tinh chế toàn nguyên Hạc rất
quý như **SÂM** một ống v.v... trị chứng đản thận đĩ-tinh.

NGŨ-TÌNH DƯỢC-PHÒNG
N° 114 - Hàng Bông - HANOI

Tác giả: COLLETTE YVER
GIANG HẠ

Bao đầu Chu-chu tập đi, dùng mấy cái cây để chống nhưng cái vết thương lành rất chóng, mà Chu-chu chỉ dùng một cái cây ba-tông và vịn vào Thiến lan mà đi được.

Cấp thanh niên kia người ta vẫn thấy vịn nhau mà đi khắp các nơi. Chúng đi gập khấp trên đồi, trong vườn, rồi đi vào con đường nhà máy, khi nào cũng dính sát với nhau, chẳng khác chi một bầy tranh trong tiền tuyến.... Chúng thì nói rằng không có Thiến lan chẳng thắng thì tiến được một bước. Nàng thì vẫn giữ cái vẻ bí mật, mà càng ngày càng trở nên đẹp như một đóa hoa.

Một ngày kia Sơn miên và Lái địch nói với Thiến lan — Họ Wec là người vong nghĩa. Chúng ta đã cứu họ ra khỏi sự khốn khổ. Chúng ta đã đem sự thịnh vượng đến cho nhà máy của họ. Ngày nay họ trở nên giàu có, kỳ là công nghiệp của chúng ta. Nhưng họ lại muốn biến ta vào cái tình cảnh người giúp việc cho họ trở nên giàu và muốn hạn chế sự hoạt động của chúng ta lại đó. Trước khi chúng ta đến cứu giúp họ, chúng ta không có ngoại ý khác. Chúng ta chỉ muốn đem cái thế lực của chúng ta mà giúp đỡ một nhà quí tộc. Chúng ta đã hứa hẹn với họ vì chúng ta thực tin, thương họ. Tiền bạc của chúng ta đặt vào công việc của họ, cũng đã làm họ

cho chúng ta nhiều; nhưng chúng ta còn muốn làm một vài điều hay trong phạm vi của họ. Chúng ta tưởng rằng họ cần được biết các điều dự định của chúng ta thì họ còn càng thương chúng ta, và ước ao cho nó mau thành sự thực, vì họ toàn là người mơ mộng không sao có thể thực hành những điều dự định của chúng ta. Nhưng chúng ta lầm, trái lại họ trở lại ganh ghét vì những việc chúng ta đã làm. Sau khi chúng ta đã làm cho họ hưởng được bao nhiêu sự tiện lợi của cách sống theo lối kim thời, sau khi chúng ta đã giúp cho họ biết cách sống ngay nay mà họ còn thừa chúng ta nhiều, họ trở lại nhìn chúng ta như cừu địch / Thiếu lam ơi, các điều ấy làm cho chúng ta phiền não vô cùng.

Thiếu lan trả lời :
— Hai anh phải biết rằng khi nào ta làm một cái ơn
gi cho một người bạn thân, ta phải tránh đừng trở nên
một người có quyền thế sai sử họ được.

Ông Mạc-tĩnh-đơn thì nói với Thiệu-lan :
— Thiệu-lan, con ơi, ngày mai đây con sẽ trở nên một người họ Mạc, và hiện lúc bây giờ tư tưởng của con cũng đã trở về với họ Mạc rồi, nên ta có thể nói một cách trực-triết với con. Hai anh con làm cho ta buồn lắm. Sao họ lại muốn phá hủy các phong tục đã có mấy đời nay và cái tình thân đã làm mạch lạc của họ ta ? Họ buộc ta phải nói một điều rất đơn giản cho ta sau khi đã chịu rất nhiều ơn của họ ; họ buộc ta phải nói cho họ biết rằng, ta có thể cai quản nhà máy này không cần họ ta. Con ơi, ta cần phải bình vực cái nẻo đường đạo của ta đối với họ Ta đã làm mạch lạc họ không ?... ta sợ quá !
(Còn nữa)

Ngài nào mua báo, xin
gởi tiền trước.
Ngài nào còn thiếu tiền
báo, xin nhớ kỹ hạn mà
gởi về trả cho.
Nếu các Ngài còn thiếu
nhiều mà chậm trả, bắt
dầu di, bán báo phải đình
gởi báo, xin miễn trách.
Tiếng Dân sống trên 8 năm
nay, vẫn trông cậy vào
tâm lòng sốt sắng của quý
độc giả. Lúc không hoàng
nữ, xin các Ngài cần
sốt sắng thêm, cảm ơn.

TIẾNG - DÂN

(*Bình quân 17 phút chết 1 người*)
Toàn quốc An-toàn-hiệp-hội ở
nước Mỹ mới phát biểu bản thống
kê, nội trong tháng tư 4 năm nay,
số người chết vì nạn xe hơi tăng
hình quân mỗi 17 phút đồng hồ thì
có một người chết. Trong một tháng
4, cộng chết có 2480 người, mà kể
từ tháng 1, 2, 3, 4, bốn tháng đến
9540 người.

Cơ khí có lợi nhiều mà có hại cũng không ít. Nếu như kéo bộ, hay đi vòng, đi kiện, đi ngựa, thì làm gì có số chết ấy? Trách nào thánh Gandhi và Cô Hồng Minh phản đối cơ khí!

X.

1. Bệch thuốc phiện. Dùng thuốc sẽ
bỏ rất âm dừm, song có lẽ biết hát nghe
mỏi hơn, mỗi bài mấy phút, hát âm mà
ngọt. Thuốc, tiền và nước uống thơn
ngon, ngọt. Nghiện thuốc Xê Xê nặng sẽ c
là khỏi.
2. Bệch xán (Bệch thuốc trắng). M
huyền là. Trừ tuyệt bệch xán.
3. Đơn mất màng nước. Thuốc m
phải mình, mỗi lọ 1 Mất nước 1000.
4. Bệch giang mai. Thuốc nước và v
khuyết Xê Xê nặng sẽ c
khỏi hẳn.
5. Bệch lỵ. Thuốc nước mỗi chai X
nặng hai chai là khỏi.

TRẦN ĐỨC CẨM
Định-Tên Nam-Binh (Tôn)

Qui vj nào hút thuốc « COFAT » chẳng nên quên rằng
 hãng BOY - LANDRY đôi mươi một bao không thuốc
 « COFAT » một gói nguyên hai chục điếu « COFAT ». Hay
 là đem đến những chỗ sau đây :
 Ở HUẾ : Etablissements MORIN FRÈRES
 Ở TOURANE : J. GUENIN

Dùng sữa
"LE GOSSE"
Sữa "LE GOSSE"
rất bổ cho tất
cả mọi người:
có nhiều chất
kem (Crème) rất
tinh khiết.
Bao nhiêu cho
Nhà - nước
năm

1932-1933
Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de
Pédagogie etc... à Saigon
 Có bán trong các tiệm tạp - hoa ở Hồng - Phap.
MIẾU GIẤY XANH: Giá mỗi hộp 0150
 Đại lý :
ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUE - TOURANE - QUINHON

PHU - TRUONG TIENG - DAN

LUAN - DAN

TÌNH CẢNH TỰ NHÂN ở lao Quảng - Ngãi

Cảnh độ sắp đặt trong lao là ở Trung-Ấy, như là các tỉnh con theo lối này, có nhiều điều bất tiện nên đời. Bản báo nhân được hai nét tình cảnh là phạm ở lao Quảng Ngãi mà có lẽ tình hình cũng thế, đáng y nguyên với các nhà đương cục khảo sát.

Chỗ ở lao Quảng Ngãi hiện nay còn nhiều điều tình lệ nên sửa đổi, xin thuật mấy khoản cần thiết ra đây, mong nhà chức trách lưu ý.

Năm 1931-1932, nhóm có phong trào lớn xôn xao trong tỉnh, mà số tù tăng lên nhiều, mọi việc sắp đặt, quản trị, không thể chu đáo được. Hiện nay số tù nhỡ đã giảm bớt, cũng kể số tù hằng ngày ở lại lao, thường trên dưới 200 người mà thôi, quan trên đã có lòng sắp đặt, song vì các bề tướng ngăn đón; mà trong còn có lắm việc chưa hay.

1) Nhà lao và cách vệ sinh. - Từ các lao mới làm ra, lao Quảng Ngãi còn là một cái nhà lao cũ; lối kiến trúc cái nhà này, vào xưa, thật to lớn, song quá ảm thấp, bốn mặt xây tường học kín, mặt trước chỉ chừa một cái cửa ra vào thôi, ban ngày trông tối lắm, tội nhỡ một trong hiện nay thường trên dưới 140 người. Đối với mùa mưa lạnh thì dễ chịu, mà mùa nóng nực như tuyết này, thì khó chịu vô cùng. Vì lao học kín như thế, mà xung quanh nhà lao lại còn có thán cao, thì làm gì được không khí trong sạch mà tho, vì lại có đồ đồng đỏ, hơi thở nóng hầm, hơi ẩm rất khó chịu.

Vì thế mà tội nhỡ hay sinh bệnh ho hen, đau ốm luôn. Năm 1933-34, quan thấy trước đến khám, để bảo sức sang lúc "lạ", đến nay vẫn còn thấy dễ y nguyên.

Nhà lao, cái nào cũng có cần liên kết các, để tiện khi cần dùng, tuy mới bắt đầu mới mới cũng có người quét rửa, nhưng cái tình không chăm sóc kỹ càng, vì thế mà người quét dọn chỉ quét rửa sơ sài, cũng có khi viên để lau chùi quét dọn rất từ từ, sạch sẽ và có sức rất tươi; đó là cách 5, 7 tháng, lúc nào có được tin có quan trên đến thăm nhà lao, hay có duyên có gì khác, còn ngoài ra thì không khi nào được cái hẳn hoi tươi nước tươi vào rửa rửa; họ nói người xếp lao không phải.

2) Quản lý các lao. - Bắt đầu năm 1935, nhà lao Quảng Ngãi thì hành theo luật mới, hoặc mỗi người tù chỉ được một bộ quần áo xanh của nhà nước phát và được giữ một bộ đồ nhà để phòng thay đổi. Trong khi đi làm xâu thì bên ngoài của nhà nước phát, mỗi tuần lễ chuyển ngày chủ nhật được nghỉ ở nhà tắm giặt, vì vậy mà đồ bị dơ bẩn nhiều, khổ nhất là các người tù đàn bà, mỗi khi tới kỳ kinh nguyệt, thì không đủ đồ thay đổi. Từ ngày 1er Mars trở đi, đến mỗi ngày cho một quần trên có phát cho ai phòng. Nhưng theo lối lúc đầu còn được lãnh 10 người một phần tư không, lần lần đến nay thì hơn 200 người, mà chỉ phát cho 2 kilo xâu phòng thì giặt làm làm cho chầy.

3) Đồ ăn uống. - Trải qua bao phen ngày nhả thừm với các người nhà phát, gây ra không biết bao công chuyện kêu nại kiến cáo. Ngày 1 tháng giêng năm 1935, nhà nước không cho người ngoài lãnh thừm, mà để cho phạm nhỡ tự nấu lấy, trong lao mà ăn; được dịch chánh phủ cốt mưu cho các phạm nhỡ được ăn cơm với cá.

nóng sôi, để tránh đều lộn xộn của phạm nhỡ trong lao. Đối với việc này các phạm nhỡ còn ghi nhớ của của nhà nước đối đãi họ được sung sướng hơn trước nhiều, tưởng sau này không còn lời than tiếng trách gì xảy ra nữa. Ngờ đâu trong 3 tháng đầu thì cơm nước ăn uống thật là tử tế, cái miệng chưa kịp thỏa đã tiếp đến nỗi buồn, từ tháng Avril lại nay, cơm vẫn được tốt nóng như thường, mà đồ ăn thì bớt ít lại, có nhiều bữa không có đồ ăn cho đủ bữa cơm: như canh, 3 người 1 tô, cá lưôi, mỗi người 75 gr, mà nay phải 3 người một miếng thịt không đầy 150 gr. Đối lần tội nhân đứng ra xin thêm với quan một xếp lao, nhưng ông trả lời: « Đây gần làm xâu giải, rồi muốn gì quan cũng cho ». Lời nói chưa cay thật! Trái lại, ngày nào có quan tới, quan Tuần đến lao, thì đồ ăn tốt hơn ngày thường! Nước uống hiện nay thì tệ hơn trước nhiều, vì chỉ nếu ăn phải có chứng, nếu đau nào nữa cơm và đồ ăn bao cái nhiều, thì bữa ấy không còn đủ nếu nước. Quan Tư nhà thương đến xem lao, có hôm ngài dạy: « Nước uống nên nấu thật sôi, rồi để nguội mà uống, không được pha nước lạnh vào uống sanh bệnh ». Cảm tạ lời quan dạy thật là nhơn đức, song sự thực không có đi theo lời nói của quan báo giờ. Nước vào phạm nhỡ để đánh, lại nhiều hơn ăn cơm xong còn chưa có nước uống. Như hôm 1er và 3 Mai, trưa ăn cơm xong, chưa có nước uống, mạnh ai thì nẩy đánh, xô lẫn nhau, chạy vào bếp đánh uống, thương hại thay là nước vào chưa sôi!

4) Việc đưa đón trong lao. - Thường ngày có thầy thuốc đến nhà lao xét bệnh và cho thuốc. Ai đau nhẹ thì đi xâu, ai đau nhiều thì được nghỉ, ai bệnh tình trầm trọng hơn nữa thì được cho giấy nằm nhà thương; mà thực ra thì ít được như thế. Thường bữa, trước lúc ra xâu, những người khai đầu đều bị xô dúi, có khi bị đánh đá nữa kia, vì họ tức công nhà phát làm. Họ nói: « Không được khai đầu nhiều, sẽ bị cho giấy không đau (non malade) mà bị phạt bỏ hưởng (lô ăn cơm lại) ». Thường khi đau mà không được nghỉ nhiều (Repos) vì thế mà có người đau nặng đánh phải đi làm xâu, bệnh trầm trọng nhiều, mà giấy cho nằm nhà thương không có, đến khi bị phạt quá nặng, cho khinh đến nhà thương, thì đi thôi qua thầy thuốc cũng phải chịu, như Phạm - Có Nguyễn-Tấn, đến bị chửi oan về cách đối đãi ấy. Từ ra ngày thứ năm mới tuần, có quan Đốc nhà thương đến lao, thì tội nhỡ được xét cho thuốc nhiều.

5) Phạt bỏ bằng lối. - Bường lối thường nhốt những người giam khai, hoặc mấy người tù phạm pháp. Một người tù phạm pháp nặng nhất là phạt nằm buồng 15 ngày và phải ăn cơm lại, nhưng ăn cơm lại mấy ngày có chừng không rõ tại đây, hệ bị bỏ vào buồng đói, thì đến phải bị ăn mất cho đến lần được thả ra (đó là lúc kỷ luật còn ở lại).

6) Việc thăm viếng. - Các chính trị phạm, từ số mới bị bắt gần đây ra, còn số cũ (bị bắt năm 1931-32) độ 30 người. Từ ngày 1er Avril 1935, có lệnh nhốt luôn trong lao, không đi làm xâu, thì sự thăm viếng theo cách quan truyền thật là khó khăn.

CHUYÊN VI

QUAN TÚ, VUA CỬ

Nước ta thuở hàn học đương thời hành, chuyên: « đứ đứ đứ » mà Tiếng Dân đáng để là thủ rồi, còn chuyện « quan tú, vua cử », kỷ giã sẽ thuật dưới đây cũng hay hay:

Một làng kia hiếm khóm mỳ. Học trò đông, khoa nào cũng có 5, 3 thấy mang ống vào trường, mà trên hàng vắng, không thấy tên ai, khoa nọ may có người đồ được cái tú tài khai khoa thời Ông tú này được hưởng phần vinh diệu trong làng nhà khác chỉ đứ đứ đứ niên mà T. D. đã kể. Trừ những nghĩ tiệt đón rước, có ăn phần biểu, cái gì cũng nhất làng, còn được cái đặc biệt là cái làng phải bầm « quan tú » (bây giờ tiếng quan còn hiếm hoi, chứ có đâu quá nhiều như ông vớ ở bây giờ). Làng có việc gì trọng đại, vòng lọng vào nhà rước quan ra đình, nhờ quan phán cho, còn việc tầm thường thì làng vào hầu như như dân vào hầu quan phủ huyện. Mỗi ngày cắt hai tên phu đến hầu, 1 tên hầu sai, 1 tên canh cửa.

Ngày kia, một ông có tờ tổng bên đến chơi với quan tú, đến cửa, hỏi tên canh cửa: Có ông tú ở nhà không?

— Bẩm, quan lớn tú chúng con đi khỏi, tên canh cửa trả lời.

— Thế anh về nói với quan tú nhà anh rằng: Có « vua cử » đến chơi nhà! (Ông cứ tự nghĩ, tú là quan lớn, thì cứ phải vua chứ còn gì) Nếu lúc bấy giờ có Tấn sĩ có lẽ phải gọi là:

Người lạ
Chuyện lạ

NGUYỄN - TỊCH

Ta thường nói « mắt xanh, mắt trắng », mắt xanh là tốt ý kinh trọng, mắt trắng là tỏ bộ khinh rẻ... thực ra nhân cái điển ở đây quan, chứ chưa ai có con mắt đặc biệt, thật đến đôi trắng như thế.

Điền kỳ đầu từ Nguyễn-Tịch, người đời Tấn (khoảng thế kỷ thứ 2), mà cũng chính Nguyễn-Tịch là người thiết lập được con mắt xanh mắt trắng ấy.

Tấn thư có chép: Tịch hay làm mắt xanh trắng, (目青目白) như (目青目白) hay làm, là chỉ tài riêng mà người khác không làm được). Để thấy kể từ đến thì ông ta đối đãi bằng mắt trắng. Duy khách nào mang rượu óm đến tới thì mới thấy mắt xanh của ông ta, (vì ra năm trọng, mới tỏ mắt xanh). Mắt xanh thành điển là từ đó.

Như cha mẹ muốn thêm con, vợ đến thăm chồng, phải làm đơn xin với quan một xếp lao, rồi phải đi hầu nhiều nơi khác nữa. Người nhà quê đối đãi lại thêm: sự nhai sự nhai, nên đối với con cái, vì tình thương quá, mà khó đi thăm nghe có nhiều kể than van.

Các đến đây từ trên, chính kể việc này đã từng trải rõ ràng từ 5 năm trước, nên xin đem lời ngay thẳng mà trung cáo, mong nhà cao minh được biết thấu đến nỗi đau đớn của các phạm nhỡ, khỏi bị kẻ làm trung gian thì cái rợn dè dặt đọc ác mà qui báo cho chánh phủ đối với tội nhỡ, tiếng không phải là lời vô bổ.

CHIẾC PHÚC BỒN

LẠI MỘT CHUYỆN HỘI CHÙA

Mô phật! mua này có lẽ là nhà riêng của các nhà chùa, sao mà nhà chùa xây ra nhiều chuyện lạ!

Lễ Phật giáng sanh mới rồi, làm cho không khí nhiều nơi nào nhiệt, rồi ở chùa nọ mở cuộc sự sự diễn thuyết chùa kia có chuyện mất tượng Phật vàng, chùa này đả chuông... lại có chùa này ra đánh từ hôm điểm nữa!

Báo Đông pháp số 2959 ra ngày 8-8, có đăng cái tin: Chùa Ngọa hổ tú là chùa Ngô ở phố Sinh từ Banol, mở hội từ tượng đức chuông, nhà chùa làm cỗ bàn linh đình (?) có mở cuộc đánh từ hôm điểm nữa, mà không xin phép. Lại có kẻ giả trang là « đồng cốt » lại dụng nhíp lấy ăn mặc giả đàn bà để tiếp khách đàn bà con gái đến lễ?

Chùa Ngô làm thế đã trái với pháp luật, mà lại trái với Tôn giáo, nên quan Đốc lý Hanoi đã viết giấy quờ ban trị sự chùa ấy báo lên này là lần đầu ngài khoan dung cho sau còn làm thế sẽ đồng cửa chùa... Nhà chùa tu nên trừ cái tệ dâm dối ấy.

A-DI ĐÀ-Phật

trời Tấn sĩ).

Tú tài ngày xưa, sừng như thế kia chứ, có đầu như tú tài bây giờ, đầu rồi vào « đờ mềng » đi xin việc làm không ra!

Thời đại đời khác, biết bao nhiêu chuyện đã thành chuyện đời sơ nhân.

Thiệt hẳn

Ông ta tánh phóng khoáng, không thích khuôn kiêu lễ phép, giỏi rượu hay thơ thì có bài Thuật hoai, sánh mình với phụng hoàng, văn thì có bài: Đại nhân tiên sanh truyện; vì bọn cầu nể lễ phép như con rắn ở trong đường may quần áo v.v. Đến cái say của ông ta mới có làm chuyện thú, mà khách say xưa nay không ai có:

1) Ông ta nghe nhà trò sảng bộ binh có nấu rượu ngon, có chứa trên 300 hộc, bèn xin đi lính rồi làm bộ binh hiệu úy lấy rượu mà làm hiệu úy chứ không phải vì quan, người saugui ông là « Nguyễn bộ-Binh ».

2) Vua Tấn vô Đế muốn noi con gái ông ta cho Thái tử, cho mỗi dòng tới nói. Có con gái được vua dạm vợ cho Thái tử, tức là con mình ngày sau làm Hoàng-hậu, già con cho con vua, vinh diệu biết bao! như kẻ khác thì lâu lắm so ước không hết. Thế mà ông ta khước từ, cứ uống rượu say mềm nằm lỵ đến 5, 3 ngày, mai mới không nói được câu gì, vua đành phải chịu thôi.

3) Bọn xóm gần có quán rượu, vợ người chủ quán nhan sắc rất đẹp, ngồi bán rượu. Ông ta càng người bạn Vương-an-Phong thường tới quán ấy uống rượu, uống say, ông ta nằm ngửa đại một bên mụ bán rượu đó, người chổng đầu tiên có ý nghĩ sau thấy thường, lại xét ra ông ta không có ý gì khác, nghĩa là tánh say tự nhiên mà không có chút gì là tà ý.

Say như Nguyễn-Tịch có làm cái đặc tánh hơn người không say, say mà để tiếng thơm về đời sau, Ông Lý-Bạch (cũng ông tiên say) có câu thi:

Xưa nay thánh hiền đều vào ngục, duy có anh say tiếng đời. Như Nguyễn-Tịch không lạ ư?

MƯU LƯỢC VÀ CAN ĐÀM CỦA MỘT NHÀ VĂN HÀO

(Đại sư Lương-Khải-Siêu tiên sinh trong khoảng
Hộ-quốc-quân đánh đồ Viên-thế-Khải)

(Tiếp theo Phu-trương số 313)

Sau hội Trù-an phát biểu tờ tuyên ngôn được 2 ngày. thì Thái-công ở Bắc-kinh di chuyển xe chiều sang Thiên-Tân, hội diện cùng ta và một người bạn thân nữa — người này hiện nay vẫn còn, nhưng không muốn nói tên — chúng ta vào nhà ngụ Thang-dắc-Đôn tiên sinh. Cả 4 người bàn bạc với nhau một đêm. Đều quyết nghị rằng nếu chúng ta không ra đương lấy cái gánh « đánh Viên » thì vận mạng dân Quốc Trung hoa sẽ ở hồ!

Vì lúc bấy giờ đảng Quốc dân cử (tức đảng Tôn Trung Sơn), đến phiên lưu ra nước ngoài, còn bọn quân nhân và văn nhân trong nước đều bị Viên xuất tiền bạc và đánh tước ra mua rảo. Thái-công nói: « Sẽ thấy trước mắt vô số những bọn ca tụng công đức Vương-Mãng và đảng biểu khuyến tấn, (hạng người bán mình với tiền bạc chức tước, sao mà ở phương đông ta nhiều quá!). Viên Thế Khải mà nhảy lên ngồi Hoàng-đế, không rõ người thế giới sẽ xem người Trung hoa ta ra giống gì! Hiện trong vẫn còn nhiều người, có lòng nghĩa phẫn, song 2 bàn tay trắng không đương dựa vào đâu mà dám khởi nghĩa, hoặc vì địa vị không thích hiệp không cụ cựa được. Chúng ta tự biết là tài hèn sức yếu, chưa chắc chống nổi Viên. Song vì bốn trăm triệu đồng bào quốc dân tranh cái nhân cách, cần phải hy sinh tánh mạng mà đứng đầu làm việc nghĩa này »

Khi ấy chúng ta mới bàn đến cách mô tả vào việc. Về mặt thiệt lực, chỉ có trông cậy vào quân đội cũ của Thái công ở Văn-nam và Quý châu... Sự khó khăn lúc những tay vào việc

Về mặt thiệt lực thì thế, song làm thế nào mà thông tin tức và tổ chức được?

1) Việc này duy có Thái-công phải thân hành đến nơi mới lập hiệp cụ bộ được. Song nếu đợi Thái-công về Văn-nam thì trễ việc, mà cơ mưu sẽ tiết lộ, không thể làm được. Còn phải người khác đi, hay là đánh giầy thép cho người trọng yếu ở Văn-nam lại, ít nữa phải mất 3 tháng trời, chậm trễ biết bao!

2) Chỗ quan hệ trong Thái-công với ta, ai cũng đều biết, song đồ của 2 chúng ta dùng để đánh giặc lại không giống nhau. Thái-công dùng súng, mà ta lại dùng gươm gậy; Bên phải để chế đã có lời tuyên ngôn, ta không thể không có một bài văn phản đối lại. Song

bài phản đối phải biểu, tức là phải có giọng trống ra một đối đầu với quân địch, e lối phản đối bằng văn tự suông có phông ngai đến sự hành động vô lực của Thái-công. Chúng ta thương lượng kỹ càng, kết quả 2 ta phải chia rẽ nhau, nghĩa là bề ngoài, chúng ta phải ly dị nhau.

Sau đó mấy ngày, ta ở Thiên-tân mới phát biểu một bài khá dài, đầu đề là:

« Lạ thay cái vấn đề quốc thế ấy »

Còn Thái-công ở Bắc-kinh liên hiệp các quan quân biểu thị tán thành để chế. Ông ta ở Bắc-kinh gặp ai cũng phở lén rằng « ông thầy chúng tôi (tức Lương) chỉ đại sách, chả biết thời vụ gì cả »

Đảng Viên có người hỏi: Sao ngài không khuyên bảo ông thầy ngài.

— Người đại-sách, khi nào nổi lợi lại được. Nhưng lời nói trên một giấy có ăn thua gì, không cần phải khuyên bảo.

Cách hành động của Thái-công lúc bấy giờ có pha lối quyền thuật, song không làm được việc. Đó là cách « gặp biển phải dùng quyền »

Thủ đoạn Viên thế Khải không vừa gì

Viên thế Khải có phải là tay tầm thường đâu, một tay gian hùng có con mắt tinh đời, trong lúc bấy giờ, Viên có ý nghĩ kỳ cho 2 tay trò ta và Thái-công. Trước bài văn « phản đối để chế » của ta chưa phát hiện, có một ngày Viên sai người đưa đến cho ta 10 vạn quan tiền, một bức thơ và một ít vật quà, nói để biểu ta làm lễ hạ thạ cho ông thân sinh ta (Lương còn ông cụ).

Trong con mắt Viên xem ta hơi sai, trước đầu ta cũng như bọn văn sĩ xằng cùng bọn quân phiệt hèn, có thể đem tiền bạc mà mua lòng được.

Đầu tiên tiếp được thơ và đồ lễ vật ấy, ta nổi nóng, cơ hồ phang cho người mang lễ vật một mẻ, nhưng ta nghĩ kịp, để con mắt xuống, nghĩ chúng ta cần làm việc thực sự, chả nên chọc nó làm gì, bèn dùng lời dịu ngọt từ tạ số tiền kia, chỉ lấy vài món quà lấy cớ. Đồng thời ta đưa bản thảo bài văn chưa in kia cho người ấy xem nhờ hỏi lại với Viên nghe theo lời trung cáo của ta. Người ấy từ tạ mang tiền và lễ vật về.

S. B. T.

(Còn nữa)

Lời than phiền về sự "đặc diện"

Vu đặc diện, đối với một người không có việc gì, rất dễ (như trước kia) và một người khác, rất khó (như bây giờ). Vì vậy, tôi muốn nói về sự "đặc diện" này, để mọi người hiểu rõ hơn về nó.

Từ ngày tháng trước, tôi thấy sự "đặc diện" này, càng ngày càng trở nên phổ biến hơn. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Nhưng người ta không hiểu rằng, sự "đặc diện" này, là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Còn sự "đặc diện" này, là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Kem lời than phiền này, tôi muốn nói về sự "đặc diện" này, để mọi người hiểu rõ hơn về nó. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Ngày 5 tháng 1935, tại tỉnh An-huệ, tôi thấy sự "đặc diện" này, càng ngày càng trở nên phổ biến hơn. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Làng An-huệ, tỉnh An-huệ, là một làng nhỏ, nhưng lại có rất nhiều người "đặc diện". Họ không chỉ là những người "đặc diện", mà còn là những người "đặc diện" một cách nghiêm túc.

Thật là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Còn sự "đặc diện" này, là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Dương gia là một người "đặc diện", nhưng lại có một cách "đặc diện" rất khác biệt. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Ký giả của một tờ báo, đã viết về sự "đặc diện" này, để mọi người hiểu rõ hơn về nó. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Việc trong nước

Cửa hàng buôn bán đã chịu thuế môn bài, còn bắt chịu thuế chợ nữa?

Nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

THUẬN-THIÊN. - Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

Nhưng nay người lãnh đạo chợ, lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

Chợ là một nơi buôn bán, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

Vấn đề này, đã được đưa ra để mọi người hiểu rõ hơn về nó. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Trong vấn đề này, tôi muốn nói về sự "đặc diện" này, để mọi người hiểu rõ hơn về nó. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Mong rằng, người lãnh đạo chợ, sẽ hiểu rõ hơn về vấn đề này, để mọi người hiểu rõ hơn về nó.

những này... Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

CHUYỆN "ĐANG LÊ" CÓ TIỀN LỢI PHẢI MỚI PHẢI... Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

QUẢNG-NAM. - T. D. có 779 re ngày 27 tháng 1935, có một người "đặc diện", nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

Sao khi tin tức được đưa ra, thì mọi người đã hiểu rõ hơn về nó. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Bạn trẻ em lại khuỷu rồi dân nữa... Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

QUẢNG-NGAI. - Từ khi bạn trẻ em lại khuỷu rồi dân nữa, thì mọi người đã hiểu rõ hơn về nó. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Được hai ông gọi lại, thì mọi người đã hiểu rõ hơn về nó. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Cùng ông Hội trưởng Hội Khuyến học Cần-thơ... Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

hỏi rằng thì làng này, quan trọng nhất, là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Xin lập trường... Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

Ngày 15-5-35, trường làng Thuận-Mỹ... Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

Thầy giáo mới chính... Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

THƠ TÍN... Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

Cùng ông B. G. ở Vinh... Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

Cùng ông Hội trưởng Hội Khuyến học Cần-thơ... Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

Cùng ông Tân-Xuân... Một năm nay, nhà buôn bán đã chịu thuế môn bài, nhưng lại bắt phải chịu thuế chợ nữa. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

MỘT CÁCH THÍ NGHIỆM LẠ ĐỒI

(Nhận xét về một thí nghiệm về sự "đặc diện" và sự "đặc diện" một cách nghiêm túc. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.)

Al cũng biết người đời có một thí nghiệm về sự "đặc diện" và sự "đặc diện" một cách nghiêm túc. Nó không chỉ là một hiện tượng xã hội, mà còn là một hiện tượng kinh tế.

Nay ở sở nghiên cứu này, họ bắt một người dân 35 tuổi, nhận 50 ngày, trước khi họ đi làm. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

Đến cuối ngày thứ 4, cho uống nước, từ đó trở đi, mỗi ngày cho uống 3 chén nước. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

Trước khi họ đi làm, họ bắt một người dân 35 tuổi, nhận 50 ngày, trước khi họ đi làm. Điều này là một sự bất công, vì họ đã phải trả tiền cho việc buôn bán rồi.

TAM-TIÊN KIẾN-TÍNH

BỒ - THẬN

Trị: Thận hư, Mộng tinh, Di-tính, Hoạt-tính

Một người đàn ông, bị bệnh thận, đã đi tìm thuốc để chữa. Ông đã thử rất nhiều loại thuốc, nhưng không có hiệu quả. Cuối cùng, ông đã tìm được một loại thuốc, tên là BỒ - THẬN, và ông đã chữa khỏi bệnh.

TAM-TIÊN

ĐIỀU-KINH

Trị: Bàn-bà, kinh-nguyệt không điều

Chuyện kể rằng, có một người đàn ông, bị bệnh kinh nguyệt không điều, đã đi tìm thuốc để chữa. Ông đã thử rất nhiều loại thuốc, nhưng không có hiệu quả. Cuối cùng, ông đã tìm được một loại thuốc, tên là ĐIỀU-KINH, và ông đã chữa khỏi bệnh.

TAM-TIÊN

KIỆN-NHI

Thuốc bổ quí nhất cho trẻ - con

Phương thuốc này, được chế ra từ những loại thảo mộc quý giá, có tác dụng bổ sung dinh dưỡng cho trẻ em, giúp trẻ em khỏe mạnh và phát triển tốt.

SINH-HUY-DƯỢC-ĐIỂM, 59, PHỐ GA, VINH

Đại lý ở Huế, Văn-Hoà 87 Paul-Bert
M. Phan-Thị-Liên rue Taffarin Đại lý ở Vientiane
M. Liệt 60-62 Paul-Doumer Haiphong

Mre RICHARD

Phono-Photo-Musique

Trước ở đường Citadelle số 7

NAY DỜI ĐẾN

ĐƯỜNG GIA - LONG số 87 - HUẾ

KH. TRƯỜNG HÁT

Nhà rộng, Hàng hóa đủ hơn

Ngoại máy hát đĩa hát BEKA,

lại còn bán máy chụp hình và đồ phụ tùng giá như bên Pháp.

Đàn tay như violon, mandoline, banjo giá từ \$350 của hiệu COUESNON - PARIS.

THUỐC TRÀ

HIỆU

Đông - Xuân - Hương

KY - HAI

2-4, Rue Auvergne - VINH

KHOÍ THƠM

GIÁ MẠ

THUỐC NGON